

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Ved Anna Christina Brorsons begravelse

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 208. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139962644192/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

- 25 Det stærcke *Firmament* i Solens blanke Rige
Skal Gravens Herlighed i alle Poster vige,
Var Verden end en Ring af purest *Ophir*-Guld,
Den Demant derudi er dog vor Graves Muld.
Her er et Orme-Sted; Mens siden Edens Slange
30 I Christi Grav blev gjort til ævig Spot og Fange,
Og siden Livsens Træ blev ned i Graven lagt,
Saa miste Døden strax i Graven ald sin Magt.
Af den bedrøved Mand med sine fire Poder
Der seer du Edens Strøm med sine fire Floder,
35 Vor Boods og Kaarses Graad er *Paradises* Vand,
Just af det slags vi veed Guds Engle glæde kand.
Her er en *Rose* lagt (*Trotz Edens Rosmariner*)
Af *Christi Roser* af de rareste *Christiner*,
En *Rose* Himmel-Sød imens vi Hende saae,
40 Hvis Længsels Minde vi til Døden bære maae.
At og den Jord og Sted, hvor Hun sig lod begrave,
Er os et Blomster-Bed og yndig *Rosen*-Have,
Sov sødt, Du yndigste udi Din *Rosen*-Dal!
I Ævighedens Vaar Du ævig blomstre skal.

Paa det eeno Vaaben stoed.

De Lyys og Ære-Tegn paa HERrens Ailer sat
Skal icke føre os Din Yndighed i Sinde,
Som bæres af enhver i dybest Længsels Minde,
Men vidner, at Du varst et Lyys i Mørkeheds Nat.

Paa det andet Vaaben.

Her staar vel Navnet neden til,
Men den, som Dyden tegne vil,
Maa gierne slette Navnet ud,
Og sætte: Altid Christi Brud.

Hans Adolph Brorson.

L. 25-26: Himmelhvælvingen med selvløsen må nige o; træde tilbage for gravens herlighed; i alle Poster] på alle punkter, i alle henseender. — L. 27: *Ophir*] 1. Kong. 9, 28; 10, 11. — L. 28: *Graves*] gravs. — L. 29: *mens*] men. — L. 31: *Livsens Træ*] Jesus, 1. Mos. 2, 9; 3, 22; Joh. Ab. 2, 7; jfr. Joh. 15, 5. — L. 34: *Edens Strøm med sine fire Floder*] 1. Mos. 2, 10 flg. — L. 37: *Trotz*] trods, ikke overgået af. — L. 38: *zurzeit*] sjældneste, skønneste. — L. 41: *af*] så at. — *Vaaben*] Foruden lys har der ved begravelsen været stillet 2 skjolde med indskrift på sitret.